

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 57. Concilium Constantinopolitanum. Marcellus Ancyranus depositus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

men reverenter suscepit; id quoque ve-
 rum, a Constantino juniore, Imperato-
 ris filio, tunc in Galliis imperante, &
 Trevis residente, non honoribus modo,
 sed omnibus ad sustentationem necessa-
 riis fuisse cumulatam; ad hæc permove-
 batur optima Athanasii fama, & digna
 fastigio viri specie, quodque sciret, quan-
 to eum affectu populus Alexandrinus
 profeceretur. Tunc etiam in S. Roma-
 na Sede novus successit Episcopus; S. Syl-
 vester Papa, postquam ferme viginti duo-
 bus annis sedisset, obierat ultima die De-
 cembri anno 335, & Marcus decima o-
 ctava Januarii anno 336. electus fuerat.

Sæculum IV.
 A. C. 336.

§. LVII.

*Concilium Constantinopolitanum. Mar-
 cellus Ancyranus depositus.*

Interim Constantinopoli Concilium age-
 batur Episcoporum ex diversis Provin-
 ciis, Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia,
 Bithynia, Thracia, aliisque Europæ par-
 tibus congregatorum. Alexander Epif-
 copus Constantinopolitanus, videns in
 eo Eusebianos dominari, obstitabat qui-
 dem, sed frustra. Causa Marcelli Ancyra-
 ni movebatur, & accusatio Jerosolymæ
 in medium prolata renovabatur, cujus
 caput erat, quod in libro suo contra So-
 phistam Asterium hæreses scripserat. So-
 phistæ

*Eus. Marcel.
 L. 2. in fine.
 p. 55.
 Sup. §. 55.*

Sæculum IV. A. C. 336. *Athan. de Synod. pag. 887.* phistæ dicebantur, qui, professo studio Philosophiæ, & Eloquentiæ operam dabant; Asterius, in Cappadocia natus hanc artem in Galatia docuerat, eamque reliquerat, ut se Christianum profiteretur, imo S. Luciani Antiocheni Discipulus fuisse ferebatur; hoc autem de eo exploratum erat, quod in Persecutione Maximiani Idolis sacrificaverit, quæ macula impedierat, ne ab Eusebianis inter Clericos susciperetur, quamvis inter eorum Discipulos esset facile zelosissimus, nunquam a latere eorum discederet, & in ipsos Episcoporum conventus ab eis induceretur. Is Eusebianorum consilio librum scripserat, eorum erroribus referentem, id est, nefandis Arii blasphemis; percurrens Syriam, omnibus hunc librum ostendebat, audebatque in Ecclesiis Clericorum loco sedere, & publice prælegere. Marcellus Episcopus Ancyranus, Galatiæ Metropolitanus, hunc librum refutare aggressus, alium composuit, cui titulum dedit: De Subjectione Domini N. J. C. in quo illa S. Pauli explicabat verba: Cum tradiderit Regnum Patri, & reliqua. Eusebius Cæsariensis tres libros scripsit, quos hodieque habemus, quibus Marcello respondet. Acacius ejus Cæsareæ Successor, de eadem materia scripsit. Ipse Asterius proprium librum defendit, scripsitque contra Marcellum, eum

Hilar. contr. Arianos. 1. Cor. 15. 24.

eum Sabellianismi accusans; hæc quippe Sæculum IV. A. C. 336.
 erat familiaris Arianorum in Catholicos
 objectio; eaque accusationis contra Mar-
 cellum Jerosolymæ formatæ, & Constan-
 tinopoli renovatæ fuit fundamentum.

Eusebiani quoque Marcellum jacta- Socr. 6. Sozom. II. c. 33.
 bant a se convictum, quod Pauli Samo-
 fateni Doctrinam teneret, diceretque, Fi-
 lium Dei initium ex Maria sumpsisse, &
 Regnum ejus finem habiturum. Imo di-
 cebant, eum promississe, se librum suum
 flammis traditurum, quod cum facere de-
 trectaret, & constanter eorum sollicita-
 tionibus resisteret, Imperatoris iram in
 eum concitarunt, obtendentes, ab eo pa-
 lam mandata Cæsaris contempta, cum
 Dedicacioni Ecclesiæ Jerosolymitanæ in-
 teresse noluerit. Ergo Marcellum de-
 ponunt, imo & excommunicant, & in e-
 jus locum Basilium sufficiunt, qui elo-
 quens, aliisque instruendis par esse fere-
 batur. Istum evehendo, potentem Se- Athan. in
 Aria. I. p. 290. Epiph.
 hæc. 73. n. II.
 ctæ suæ defensorem conciliare putabant.
 Eodem tempore fidei suæ expositionem
 scripsere, Marcelli hæresibus, sua quidem
 opinione, oppositam, quam ad Episcopos
 Orientis miserunt, ut omnes scirent, in
 quo sensu Doctrinam Consubstantialita-
 tis recepissent; cum enim Symbolum Ni-
 cænum, quæ erat fides Imperatoris, aper-
 te impugnare non auderent, explicationi-
 bus captiosis eludere conabantur.

§. LVIII.